

Flugten over Øresund 1943

GRUPPE 2

FLEMMINGS DAGBOG

Flemming, hans mor (til venstre i billedet), hans søster (til højre i billedet) sammen med Harald og Anna Jönsson i 1943. Familien Cohn boede hos fiskerfamilien Jönsson i sommerferierne og fik hjælp af dem, da de måtte flygte ud af landet

Opgave 1

I skal skrive dagbog - men ikke jeres egen. I skal skrive for Flemming, der i 1943 er 9 år gammel. I skal prøve at sætte jer ind i, hvad Flemming tænker og føler i situationen. På hver side har Flemming beskrevet, hvad der sker, og så skal I fortsætte med at skrive hans dagbog. Skriv som om I er ham, og beskriv hans tanker og følelser i 1. person ("jeg").¹

1

Den 30/9 1943.

Jeg er lige kommet hjem fra skole, og far er hjemme fra arbejde. Det plejer han aldrig at være på det her tidspunkt. Jeg troede først, at de voksne var ved at forberede en helt særlig nytårsfest, men så fortalte mor, at vi skulle på en lille ferietur og at jeg skulle gå ind på mit værelse og pakke. De virker godt nok slet ikke, som om de glæder sig. Jeg må hellere tænke over, hvad jeg skal have pakket. Det hele er lidt underligt.

¹ https://docs.google.com/document/d/1U0IRakuc6WRD4_OR9g6QEJtJXYzQ7cWa/edit

2

Den 1/10 1943

Vi er lige kommet ind ad døren her i Vedbæk. Familien Jønsson, vores værtsfamilie gennem mange somre, tog godt imod os, men jeg kan mærke at alle de voksne er urolige. Det er mærkeligt at være i Vedbæk i oktober, koldt og vådt og bart, tennisbanen og badeanstalten er lukket og vejene er helt tomme.

Da vi skulle køre herud i taxa, skulle vores husholderske og min storesøster sidde foran, for de har begge to lyst hår, og far sagde, at det var vistigt, at tyskerne ikke så, at vi var jøder. Mærkeligt. Bare fordi vi er jøder, kan vi vel godt køre i taxa.

Da vi kom herud, ville jeg gå over til naboen. Der har de en dreng og en pige på min alder, som jeg legede og spillede tennis med i sommers, men mor sagde, at jeg

under ingen omstændigheder må gå udenfor. Og så fortalte mine forældre det - vi er på FLUGT!

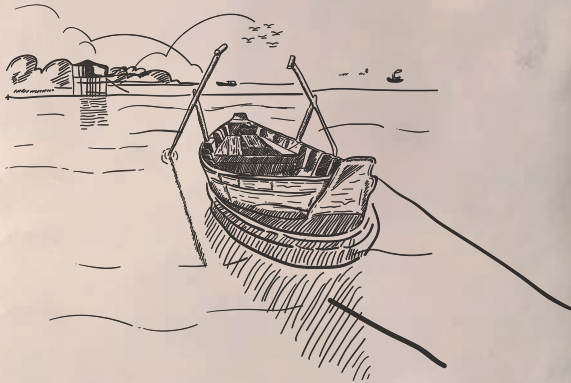
3

Det er helt mørkt udenfor. Der er mørklægning, så der er ikke engang gadelygter tændt. Men her fra Vedbæk kan man se over til Sverige, hvor der er masser af lys, for de er ikke med i krigen. Det er der, vi skal over. Far og mor er nervøse, det kan jeg mærke. Og søster kan slet ikke sidde stille. Om lidt skal vi snige os gennem mørket og ned til havnen. Der ligger en fiskerbåd, som skal sejle os til Sverige. Det er fiskeren, vi bor hos, der har arrangeret det, men det er ikke hans båd, og vi kender ikke dem, der skal sejle os. Og her er masser af tyskere i Vedbæk, så vi skal være meget stille.

Nu siger mor, at vi skal afsted.

4

Vi kom med båden! Men lige som den lagde fra, begyndte sirenerne. Jeg troede først, at vi var opdaget, men de voksne siger, at det sikkert bare er luftalarmen, fordi der kommer engelske fly, det er ikke, fordi vi er opdaget. Men min søster er helt hvid i hovedet af skræk. Her er helt mørkt, båden vipper, og der er også nogle andre med, som jeg ikke kender. Der er én, der græder.

5

2/10 1943

Vi kom sikkert til Hven, som er en lille ø mellem Danmark og Sverige, men den er svensk, så vi er i sikkerhed. Vi kom alle sammen hen et sted, hvor vi kunne sove. I dag har vi fejret Rosh Hashanah - det jødiske nytår. Jeg hørte nogen sige, at det nok er den første gang nogensinde, at det er blevet fejret på Hven.

Vi er i sikkerhed, men oldemor er stadig i Danmark. De voksne fortalte, at hun var for gammel til at rejse, og der nok heller ikke er nogen, der vil søge hende noget, derfor er hun flyttet hen på et pensionat. Og vi kommer sikkert snart hjem til hende igen. Der kan ikke gå så længe, før krisen slutter, siger de.

6

3/10 1943

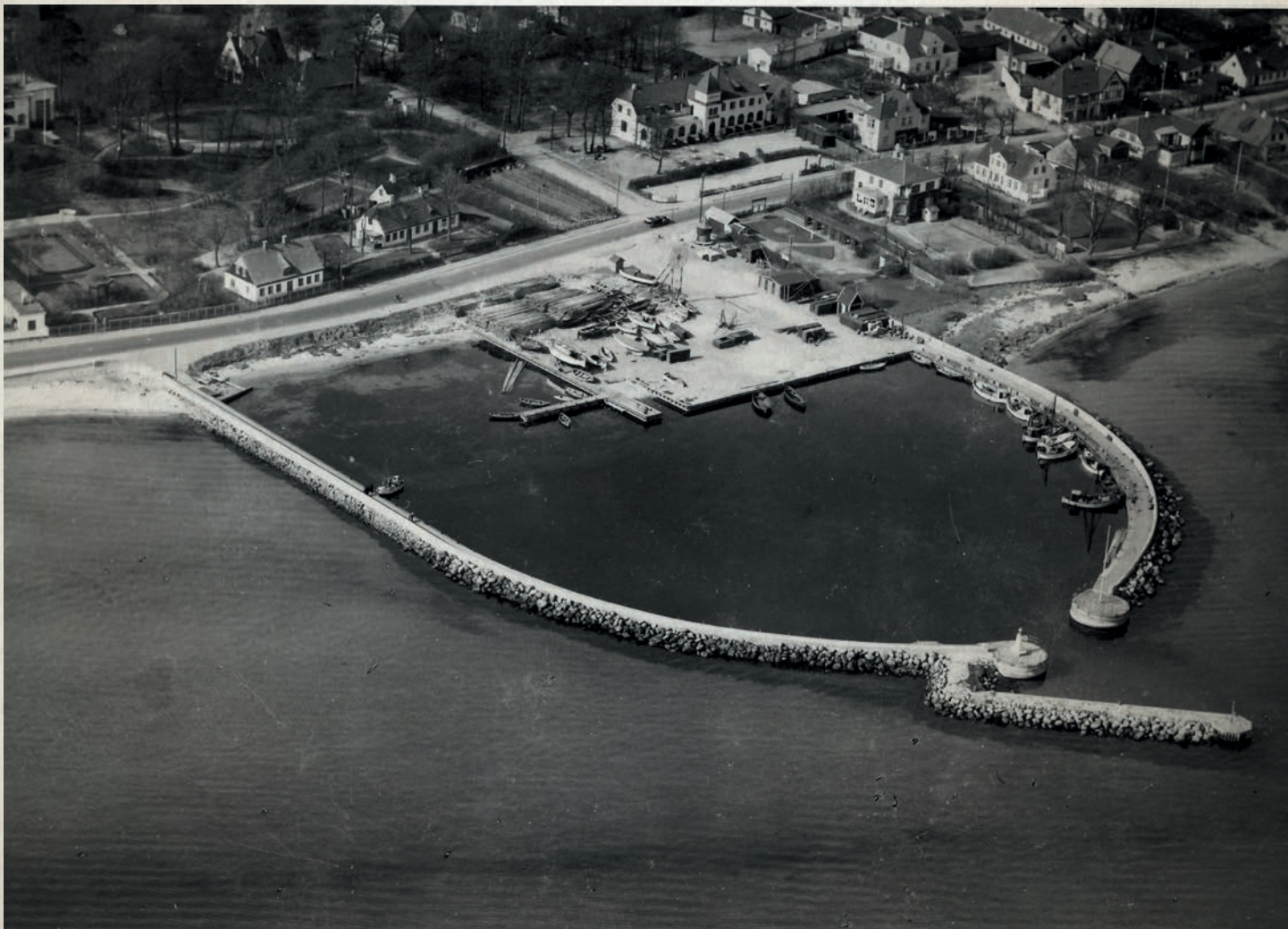
Det er midt om natten, og jeg ligger i en seng i Landskrona.

Vi kom hertil tidligere i dag, og vi gik alle sammen tidligt i seng, fordi vi var så udmattede efter rejsen.

Men pludselig vågnede jeg ved noget kraftigt lys, der skinnede mig ind i hovedet.

"Det er tyskerne!" tænkte min søvnige hjerne. Men vi er jo i Sverige, hvor de ikke kan gøre os noget, og så gik det op for mig, at det bare var en lysreklame på huset overfor.

Sådan nogen har jeg ikke set i tre år på grund af krisen og mørklægningen. Så nu ligger jeg altså her og kigger på alt lyset udenfor vinduet. Gad vide, hvad jeg skal lave her i Sverige.

Vedbæk havn som den så ud under krigen.

Opgave 2

Den historie I lige har skrevet, er baseret på Flemming Cohns erindringer og mange af ordene er hans. Han var 9 år i 1943, da hans familie flygtede fra Vedbæk Havn til Sverige. De fik hjælp af fiskerfamilien Jönsson, som de havde været på ferie hos flere somre.

Flemmings oldemor og hendes kusine flygtede ikke med resten af familien. De blev stukket og sendt til KZ-lejren Theresienstadt, hvor de døde af chok og underernæring.

Flemming og hans familie kom til at bo i Sverige halvandet år. De vendte tilbage til Danmark i 1945.

Flugten over Øresund 1943

GRUPPE 2

Arbejdsspørgsmål:

Hvorfor tror I ikke, at Flemmings forældre med det samme fortalte ham, at de flygtede?

Hvorfor tror I, at familien Jönsson hjalp Flemmings familie, selvom det var ulovligt?

Hvorfor tror I, at Flemmings oldemor og hendes kusine blev i Danmark i stedet for at flygte?

Er der helte i denne her fortælling? Er der skurke?